

посвяти царь Давидъ Господу, съесь сре-
бро-то и злато-то което донесе отъ всич-
кы-тѣ народы, отъ Едомъ, и отъ Моавъ
и отъ Аммоновы-тѣ сынове, и отъ Фили-
стимцы-тѣ, и отъ Амалика.

12 И Ависей Саруинъ-тѣ сынъ порази Е-
домцы-тѣ, въ доль-тѣ на соль-тѣ, ²осмина-
13 десетъ тысячи. ³И тури стражы въ Е-
домъ: и всички-тѣ Едомци станжж
раби Давиду. И упазваше Господь Дави-
да, вскаждѣ дѣто отходжаще.

14 И царуваше Давидъ надъ всичкий Изра-
иль, и правъше сѫдъ и правдъ на всич-
15 кы-тѣ си людие. А Йоавъ Саруинъ-тѣ сынъ
бѣ надъ воинство-то: а Йосафатъ Ахилу-
16 дово-тѣ сынъ, памятописецъ: А Садокъ
Ахитовъ-тѣ сынъ, и Авимелехъ Авіае-
ровъ-тѣ сынъ, святыници: а Суса, пи-
17 сецъ. А ⁴Ванай Йодаевъ-тѣ сынъ бѣ надъ
Хероны тѣ и Фелеоны тѣ: а Давидови-
тѣ сынове, първи около цара.

ГЛАВА 19.

1 А слѣдъ това ⁵умрѣ Наасѣ царь-тѣ на
Аммоновы-тѣ сынове, и въцари ся вмѣ-
2 сто него сынъ му Ануи. И рече Давидъ:
Ще направи мілостъ на Ануна, Наасовъ-
тѣ сынъ, понеже баща му ми направи
мілостъ. И проводи Давидъ посланици
да го утѣшати заради бащѣ му. И дой-
дохж Давидови-тѣ раби въ землѣ-тѣ на
Аммоновы-тѣ сынове, при Ануна, за да
3 го утѣшатъ. А князове-тѣ на Аммоновы-
тѣ сынове рекохж на Ануна: Да ли за
честъ на отца ти прѣдъ очи-тѣ ти прати
Давидъ при тебе утѣшителі? не дойдохж
ли раби-тѣ му при тебе, за да испытатъ
и да съсыпятъ като съгледать мѣсто-то?
4 И хванѣ Ануиъ Давидовы-тѣ рабы, та-
ги обрѣснѣ, и отсѣче до половинѣ дре-
хы-тѣ имъ, до бедра-та, и проводи гы.
5 И отиодох та явихж Давиду за мжжите-
тѣ. И проводи да гы посрѣдникътъ; поне-
же мжжите-тѣ бѣхж много обесчестени. И
рече царь-тѣ: Сѣдѣте въ Ерихонъ додѣ-
ви порастѣтъ брады-тѣ, и вѣрите ся.
6 А като гледахж Аммонови-тѣ сынове
чѣ бѣхж омразни Давиду, проводихж А-
нуиъ и Аммонови-тѣ сынове тысячи та-
ланта сребро, за да си наемятъ колесни-
цы и конницы отъ Месопотамійж, и отъ
7 Сирійж-маахж, ⁶и отъ Совж. И наехж си
тридесетъ и двѣ тысячи колесницы, и
наехж царя на Маахж съ людие-тѣ му,
които дойдохж та расположихж станъ
срецж Медевж. И като ся събрахж Ам-
монови-тѣ сынове отъ градове-тѣ си,
дойдохж да направятъ бранъ.
8 И когато чу това Давидъ, проводи Йо-
ава, и всичко-то воинство на силини-тѣ.

⁵ 2 Цар. 8; 13.⁶ 2 Цар. 8; 14 и др.⁷ 2 Цар. 8; 18.^a 2 Цар. 10; 1 и др.^b Гл. 18; 5, 9.

9 И излѣзохж Аммонови-тѣ сынове та ся
опълчихж на бранъ при градекж-тѣ пор-
таж: а царіе-тѣ що бѣхж дошли, бѣхж о-
собно на поле-то. А Йоавъ като гледаше
че лице-то на бранъ-тѣ бѣше противъ
него отпрѣдъ и отзадъ, избра отъ всичкы-
ти избрании Израилевы, та ^c опълчи
11 противъ Сирійци-тѣ. А остатъкъ-тѣ отъ
людіе-тѣ даде въ рѣкѣ-тѣ на брата си
Ависея, и опълчихж ся противъ Аммо-
12 новы-тѣ сынове. И рече: Ако ся прѣ-
крѣпятъ Сирійци-тѣ противъ мене, тогазъ
ты ще ми помогнѣши: ако ли Аммонови-
тѣ сынове ся прѣкрѣпятъ противъ тебе,
13 тогазъ азъ ще ти помогнѣ. Мжжай ся, и
да бждемъ мжжественни за людіе-тѣ си,
и за градове-тѣ на Бога нашего: а Го-
сподь да направи което е угодно прѣдъ
очи-тѣ му.
14 И приближихж Йоавъ, и людіе-тѣ кои-
то бѣхж съ него, въ сраженіе противъ
Сирійци-тѣ: а тѣ побѣгнїхж отъ лице-
15 то му. И когато видѣхж Аммонови-тѣ
сынове че Сирійци-тѣ побѣгнїхж, побѣг-
нихж и тѣ отъ лице-то на Ависея брата
му, та влѣзохж въ градъ-тѣ. И Йоавъ
дойде въ Йерусалимъ.
16 А като видѣхж Сирійци-тѣ че ся побѣ-
дихж прѣдъ Израила, проводихж вѣсти-
тели, та изведохж Сирійци-тѣ които бѣхж
оттамъ рѣкѣ-тѣ: и Совакъ, военачаль-
17 никъ-тѣ на Ададезера, прѣдъ тѣхъ. И ко-
гато ся извѣсти Давиду, събра всичкий
Израиль, и прѣминж Йорданъ, та дойде
вързъ тѣхъ, и опълчи ся противъ тѣхъ.
18 И като ся опълчи Давидъ на бранъ ^d про-
тивъ Сирійци-тѣ, бихж съ него. И по-
бѣгнїхж Сирійци-тѣ отъ лице-то на Из-
раила: и истрѣби Давидъ отъ Сирійци-тѣ
седмъ тысячи колесницы, и четыридесетъ
тысячи пѣши: и Совакъ военачальникъ-
19 тѣ уби. И като видѣхж раби-тѣ на Адад-
езера че ся обѣрихж въ бѣгу прѣдъ Из-
раила, направихж миръ съ Давида, и ста-
нихж му раби: и не рачихж вече Сирійци-
тѣ да помогнѣтъ на Аммонови-тѣ сынове.

ГЛАВА 20.

1 А ^eвъ слѣдующо-то лѣто, въ което врѣ-
ме исхождатъ царіе-тѣ на бранъ, Йоавъ по-
тегли всичкѣ-тѣ силж на воинство-то, и
разори землѣ-тѣ на Аммонови-тѣ сынове,
и дойде та обсади Раввж: а Давидъ оста-
2 ниж въ Йерусалимъ. И ^fудари Йоавъ Рав-
вж, и съсыпа іж. И ^gэзъ Давидъ вѣнецъ-
тѣ на царя имъ отъ главж-тѣ му: и на-
мѣри ся тежина-та му единъ талантъ
злато: и имаше на него многоцѣнни каменіе:
и положи ся на Давидовж-тѣ гла-
важ: и изнесе изъ градъ-тѣ корысти тѣвр-

^c^a 2 Цар. 11; 1.^b 2 Цар. 12; 26.^c 2 Цар. 12; 30; 31.